

D E C I Z I E

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Svetlana Filincova
Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Societatea Comercială „Nehoroșcov Com” Societate cu Răspundere Limitată, prin intermediul avocatului Verginia Baltag și administratorului Alexandru Nehoroșcov,

în cauza civilă la cererea depusă de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Carabet Com”, în proces de faliment - Natalia Basarab împotriva terțului poprit Societatea Comercială „Nehoroșcov Com” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la validarea popririi cu încasarea sumei de la terțul poprit,

împotriva hotărârii din 06 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 21 aprilie 2016, SRL „Bartolis Prim” s-a adresat instanței de insolvabilitate cu cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate în privința SRL „Carabet Com”, invocând incapacitatea de plată.

Prin încheierea din 26 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de SRL „Bartolis Prim” privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința SRL „Carabet Com”, IDNO 1007600037523, cu sediul str. Ginta Latină, nr. 21 of. 91, mun. Chișinău; în funcția de administrator provizoriu a fost desemnat administratorul autorizat Natalia Basarab.

Prin hotărârea din 30 mai 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea introductivă depusă de SRL „Bartolis Prim” privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința SRL „Carabet Com” și a fost intentat procedura simplificată a falimentului în privința SRL „Carabet Com” și a fost desemnat în funcția de lichidator Natalia Basarab.

În cadrul procedurii de faliment a SRL „Carabet Com”, la 02 noiembrie 2016, lichidatorul Natalia Basarab a înaintat o cerere, prin care a solicitat validarea popririi instituite asupra mijloacelor bănești deținute în proprietate de către SC „Nehoroșcov Com” SRL și încasarea de la terțul poprit SC „Nehoroșcov Com” SRL în beneficiul SRL „Carabet Com”, în proces de faliment, datoria în sumă totală de 317256, 83 lei.

În motivarea cererii, lichidatorul a invocat că, în rezultatul restabilirii evidenței contabile și inventarierii masei debitoare a SRL „Carabet Com”, a constatat că în

perioada 06 martie 2009-16 aprilie 2009, SC „Nehoroșcov Com” SRL a acumulat o datorie față de SRL „Carabet Com” în sumă de 317256,83 lei, ca urmare a raporturilor comerciale existente între ei.

Precizează că, datoria SC „Nehoroșcov Com” SRL față de SRL „Carabet Com” este confirmată prin actul de verificare din 20 iunie 2016, facturile fiscale, ordinele de plată.

Sustine că, prin somația din 03 octombrie 2016, expediată la adresa sediului terțului poprit, în temeiul art. 126 al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, lichidatorul Natalia Basarab a informat SC „Nehoroșcov Com” SRL despre instituirea popririi asupra sumei de 317256,83 lei, care urma a fi transferată în termen de 5 zile pe contul de acumulare al lichidatorului Natalia Basarab.

Prin hotărârea din 06 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea de validare a popririi instituită de lichidatorul SRL „Carabet Com” față de terțul poprit SC „Nehoroșcov Com” SRL și s-a validat poprirea cu încasarea de la terțul poprit SC „Nehoroșcov Com” SRL în beneficiul SRL „Carabet Com”, în proces de insolvență, a datoriei în mărime de 317256, 83 lei.

La 21 aprilie 2017, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.55), SC „Nehoroșcov Com” SRL, prin intermediul avocatului Verginia Baltag, a declarat recurs împotriva hotărârii din 06 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de desființare a popririi în sumă de 317256, 83 lei față de terțul poprit SC „Nehoroșcov Com” SRL.

În motivarea recursului s-a invocat că deoarece între părți există un contract de prestări servicii de reparații și construcții care a fost semnat în anul 2009, termenul general de prescripție în interiorul căruia SRL „Carabet Com” urma să se adreseze instanței pentru încasarea sumei a expirat. Cererea este depusă cu încălcarea termenului de prescripție, iar lichidatorul nu a solicitat repunerea în termen. Conform acțiunii depuse lichidatorul SRL „Carabet Com” solicită încasarea sumei restante de 317256,83 lei, rezultate din raporturile comerciale din perioada 06 martie 2009 – 16 aprilie 2009. În conformitate cu art. 267 Cod civil, termenul general este de 3 ani. Chiar dacă lichidatorul a expediat la adresa terțului poprit somația, aceasta nu constituie temei de prelungire a termenului de prescripție. Depunerea reclamației și așteptarea răspunsului nu suspendă curgerea prescripției, rezultând din prevederile art.274-276 Cod civil.

În conformitate cu prevederile art. 271 Cod civil, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția depusă până la încheierea dezbaterilor în fond.

Precizează că, prescripția începe să curgă doar din momentul în care este încălcat dreptul subiectiv sau interesul protejat de lege. Art. 272 al Codului civil prevede expres începutul termenului de prescripție extinctivă și explică în acest sens că dreptul al acțiune se naște când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului. Respectiv, termenul în interiorul căruia reclamantul urma să se adreseze pentru încasarea pretinsei datorii a expirat la data de 16 aprilie 2012. Nici unul dintre temeiurile pentru suspendarea sau întreruperea termenului de prescripție prevăzute de Codul Civil în speța nu sunt constatate. De altfel, nu influențează curgerea termenului de prescripție nici intentarea în privința debitorului a procedurii de insolvență. Subrogarea părților în raportul obligațional nu are drept efect modificarea termenului de prescripție sau a modului de calculare a acestuia, cum nu are efect și asupra altor

reguli ale termenului de prescripție. Respectiv, în opinia recurentului, modificarea curgerii termenului de prescripție, legat de suspendarea (art.274, art. 275, art.276) întreruperea (art.277) sau restabilire în termen (art.279) și altele, întâmplate pentru predecesor își continuă acțiunea și pentru succesori. Expirarea termenului de prescripție în raportul părților inițiale acționează și în raporturile care continuă între noii creditori și debitori care au intrat în acest raport.

În acest sens invocă recurentul prevederile art.74 alin.(1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, conform căreia prin hotărârea de intentare a procedurii de insolvență, dreptul debitorului de a administra și de a dispune de bunurile incluse în masa de active este transmis administratorului insolvenței/lichidatorului. Din conținutul acesteia, în opinia recurentului, este evident faptul că are loc transmiterea drepturilor și obligațiilor cu dreptul de a administra și dispune, respectiv este o subrogare în drepturi a administratorului întreruperea insolvenței cu administratorul insolvenței sau lichidatorul și nu apariția unor drepturi noi.

Consideră oportune prevederile art. 104 al Legii insolvenței, care nemijlocit acordă administratorului/lichidatorului dreptul de a solicita anularea actelor juridice.

Remarcă recurentul că, reprezentantul terțului poprit a adus la cunoștința instanței despre faptul că aceste acte au fost semnate în anul 2009, iar conform Regulilor de păstrare și arhivare a actelor, au fost arhivate sau distruse și respectiv, terțul poprit se află în imposibilitate de a le prezenta.

Opinează recurentul că este neîntemeiat argumentul reclamantului, reținut de către instanță, precum că între părți a fost o înțelegere verbală și termenul pentru aceasta urma să fie calculat conform art. 575 Cod civil. Concomitent se menționează că ambele societăți sunt plătitori de TVA și în mod obligatoriu se eliberează facturi. Respectiv, dat fiind faptul că procesul de insolvență în privința debitorului a fost intentat în primăvara 2016, administratorul are dreptul legal de a înainta acțiuni doar privind anularea unor tranzacții care au fost semnate începând cu anul 2013. În opinia recurentului, termenul de prescripție pentru suma solicitată a expirat și respectiv solicită desființarea popririi ca fiind tardivă.

Afirmă recurentul că, nu are datorii către SR „Carabet Com” și nu cunoaște despre existența unor raporturi comerciale cu SRL „Carabet Com”, iar sarcina probației îi revine ultimei. Actul de verificare întocmit de către lichidator nu poate avea forță probantă, deoarece acesta a fost întocmit unilateral și nu a fost semnat de către terțul poprit. Actul acesta este întocmit în baza rulajului prezentat de BC „Energbank” SA și lista livrărilor și procurărilor impozabile cu TVA prezentată de către Direcția Administrare Fiscală Ciocana.

Specifică recurentul că, nu a fost prezentat nici un contract semnat între părți, nu cunoaște clauzele contractuale și respectiv care au fost drepturile și obligațiile părților. Același rulaj bancar denotă transferul pe contul SC „Nehoroșcov Com” SRL a anumitor sume de bani pentru lucrările de construcție efectuate, dar nu și datoria pretinsă de lichidator. Întru pretinderea restituirii sumei, lichidatorul urmează să probeze că acele lucrări de construcție nu au fost efectuate.

Declară că, atât intimatul, cât și instanța și-au bazat concluziile pe o probă care nu există și anume o factură fiscală, invocată ca dovada faptului că lucrările au fost efectuate parțial și respectiv urma ca terțul poprit să restituie supraplata, însă, de fapt, această factură nu există. În cadrul ședinței de judecată a solicitat instanței să fie prezentată această factură pentru informare, dar instanța a recunoscut că ea nu este la

materialele cauzei. Respectiv, consideră incertă concluzia instanței precum că lucrările nu au fost prestate și anume această sumă urma să fie încasată.

Indică recurentul că, analizând hotărârea contestată în coraport cu materialele cauzei, a constatat că suma solicitată a fost probată doar în baza declarațiilor intimatului SRL „Carabet Com”. Instanța a admis precum că, de fapt, nu a existat un contract în scris între societăți, însă doar o înțelegere verbală. De asemenea, a admis poziția intimatului precum că lucrările care au rezultat din înțelegerea verbală a părților, nu au fost executate integral. La fel, a admis că acțiunea este depusă în termen, chiar dacă acest termen a fost invocat în instanță și acțiunea depusă contravine atât prevederilor cu privire la termenul de prescripție ale Codului civil, cât și ale Legii insolvenței.

Consideră recurentul că, în speță, acțiunea depusă de către lichidator este una tardivă și neîntemeiată și pe cale de consecință solicită desființarea acesteia conform prevederilor art. 126 alin.(11) al Legii insolvenței.

La 04 mai 2017, SC „Nehoroșcov Com” SRL, prin intermediul lui Alexandru Nehoroșcov, a depus cerere de recurs împotriva hotărârii din 06 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de insolvență nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond.

Susține că, nu cunoaște despre existența unor raporturi comerciale cu SRL „Carabet Com”, iar sarcina probației îi revine ultimei. Actul de verificare întocmit de către lichidator nu poate avea forță probantă, deoarece acesta a fost întocmit unilateral și nu a fost semnat de către terțul poprit. Actul acesta este întocmit în baza rulajului prezentat de BC „Energbank” SA și lista livrărilor și procurărilor impozabile cu TVA prezentată de către Direcția Administrare Fiscală Ciocana.

Menționează că, nu a fost prezentat nici un contract semnat între părți, nu cunoaște clauzele contractuale și respectiv care au fost drepturile și obligațiile părților.

Remarcă recurentul că, același rulaj bancar denotă transferul pe contul SC „Nehoroșcov Com” SRL a anumitor sume de bani pentru lucrările de construcție efectuate, dar nu și datoria pretinsă de lichidator. Întru pretinderea restituirii sumei, lichidatorul urmează să probeze că acele lucrări de construcție nu au fost efectuate.

Conform art.8 alin.(1) al Legii insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Instanța de insolvență a adoptat hotărârea contestată la data de 06 aprilie 2017, iar SC „Nehoroșcov Com” SRL, prin intermediul avocatului Verginia Baltag, a declarat recurs la 21 aprilie 2017, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.55), ceea ce se atestă că este în termen.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de SC „Nehoroșcov Com” SRL, prin intermediul avocatului Verginia Baltag și administratorului Alexandru Nehoroșcov, cu casarea hotărârii contestate și remiterea

pricinii la rejudecare, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de insolvabilitate și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de insolvabilitate în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 1 alin.(4) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 2 al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, poprirea este procedură prin care administratorul insolvabilității/lichidatorul urmărește bunurile sau sumele datorate debitorului de către o a treia persoană.

Conform art. 126 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, sânt supuse urmării silite prin poprire mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile incorporale care sânt datorate debitorului ori sânt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urma i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente.

(2) Poprirea se înființează prin somație a administratorului insolvabilității/lichidatorului și se comunică terțului menționat la alin.(1) împreună cu o copie certificată de pe hotărârea de intentare a procedurii de insolvabilitate/faliment asupra debitorului.

(8) Terțul poprit nu va putea face contestație împotriva popririi. El își va formula apărările în instanța de insolvabilitate, care validează poprirea.

(9) Dacă terțul poprit nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin pentru efectuarea popririi, administratorul insolvabilității/lichidatorul, în cel mult o lună de la data la care terțul poprit trebuia să consemneze ori să plătească suma datorată, poate sesiza instanța de insolvabilitate în vederea validării popririi.

(10) Instanța de insolvabilitate îi va cita pe administratorul insolvabilității/lichidator, precum și pe terțul poprit, și, la termenul stabilit pentru judecarea cererii de validare, va dispune administrarea oricărei probe necesare soluționării acesteia, care este admisibilă potrivit normelor de drept comun. În instanța de validare, terțul poprit poate opune creditorului urmăritor toate excepțiile și mijloacele de apărare pe care le-ar putea opune debitorului în măsura în care ele se întemeiază pe o cauză anterioară popririi. Hotărârea de validare a popririi este supusă numai recursului de către terțul poprit.

(11) Dacă din probele administrate rezultă că terțul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanța de insolvabilitate va adopta o hotărâre de validare a popririi, prin care va încasa de la terțul poprit suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va decide desființarea popririi.

Pornind de la prevederile legale invocate, Colegiul constată că sunt supuse urmării silite prin poprire mijloacele bănești care sânt datorate debitorului în temeiul unor raporturi juridice existente.

În contextul dat, instanța de insolvabilitate a specificat că, la 06.03.2009, 18.03.2009 și 20.03.2009 SRL „Carabet Com” a transferat la contul bancar al terțului poprit SC „Nehoroșcov Com” SRL, conform ordinelor de plată nr. 54, suma de 272250 lei; nr. 57 suma de 119047,50 lei; nr. 58 suma de 103207,50 lei, în total suma de 494505 lei.

La 08.04.2009 terțul poprit SC „Nehoroșcov Com” SRL a efectuat o livrare

creditorului SRL „Carabet Com”, confirmată prin factura fiscală seria nr. XT 2214598, în sumă totală de 494505 lei, aferentă plăților efectuate de către SRL „Carabet Com”, nominalizate supra.

La 14.04.2009, SRL „Carabet Com” a mai transferat la contul bancar al tertului poprit SC „Nehoroșcov Com” SRL mijloace bănești conform ordinului de plată nr. 292 în sumă de 177932 lei și la data de 16.04.2009 conform ordinului de plată nr. 2 în sumă de 139324,83 lei, în total suma de 317265,83 lei.

În acest sens, instanța de recurs reține că, instanța de insolabilitate a constatat că în rezultatul restabilirii actelor financiar – contabile și inventarierii masei debitoare a SRL „Carabet Com”, lichidatorul a identificat că SC „Nehoroșcov Com” SRL dispune de o datorie față de SRL „Carabet Com” în sumă de 317256,83 lei, ce rezultă din relațiile comerciale stabilite pe parcursul anului 2009.

Ca urmare, prin somația din 03.10.2016, administratorul insolabilității a înființat poprirea, fiind propus SC „Nehoroșcov Com” SRL ca în termen de 5 zile de la data comunicării popririi să achite la contul de acumulare a SRL „Carabet Com” suma datorată în mărime de 317256,83 lei, însă SC „Nehoroșcov Com” SRL nu și-a onorat obligațiile de achitare a datoriei.

Instanța de insolabilitate, judecând cauza, prin hotărârea din 06 aprilie 2017, a admis cererea de validare a popririi instituită de lichidatorul SRL „Carabet Com” față de tertul poprit SC „Nehoroșcov Com” SRL și a validat poprirea cu încasarea de la tertul poprit SC „Nehoroșcov Com” SRL în beneficiul SRL „Carabet Com”, în proces de insolabilitate, a datoriei în mărime de 317256, 83 lei

În susținerea concluziei sale, a menționat că între SRL „Carabet Com” și SC „Nehoroșcov Com” SRL au existat raporturi juridice obligaționale, în urma cărora au avut loc transferuri de mijloace financiare la contul tertului poprit, fiind probate prin actul de verificare întocmit de lichidatorul Natalia Basarab în baza extrasul de la contul bancar deținut de SRL „Carabet Com” în BC „Energbank” SA, filiala Centru mun. Chișinău și extrasele cu privire la procurările și livrările efectuate de SRL „Carabet Com” parvenite de la Direcția Administrare Fiscală Ciocana mun. Chișinău a Inspectoratul Fiscal de Stat, însă, care au fost stinse doar parțial de SC „Nehoroșcov Com” SRL, formându-se diferența de plată indicată în cererea de validare.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, califică ca fiind neîntemeiată concluzia instanței de insolabilitate precum că probele prezentate de lichidatorul procesului de insolabilitate confirmă în mod cert existența popririi ce rezultă din neexecutarea obligațiilor comerciale.

În contextul dat, Colegiul notează că, înscrisurile prezentate întru confirmarea popririi nu pot fi reținute ca probe pertinente, deoarece prin extrasele cu privire la procurările și livrările efectuate de SRL „Carabet Com” parvenite de la de la Direcția Administrare Fiscală Ciocana mun. Chișinău a Inspectoratul Fiscal de Stat și a extrasului de la contul bancar deținut de SRL „Carabet Com” în BC „Energbank” SA, filiala Centru mun. Chișinău se atestă existența raporturilor juridice contractuale, în urma cărora au fost efectuate transferuri de mijloace financiare pe contul SC „Nehoroșcov Com” SRL pentru lucrările de construcție efectuate, dar nu și datoria pretinsă de lichidator.

Sub aspectul dat, au relevanță și argumentele recurentului precum că lichidatorul procesului de insolabilitate nu a prezentat nici un contract semnat între părți din care

ar rezulta clauzele contractuale și respectiv, care au fost drepturile și obligațiile părților la încheierea raporturilor comerciale.

De asemenea, nu au fost prezentate și nici anexate careva înscrisuri (facturi fiscale) ce ar proba că datoria terțului poprit survine în urma lucrărilor prestate de către debitor, în condițiile când se solicită validarea popririi apărute în rezultatul relațiilor comerciale încheiate între SRL „Carabet Com” și SC „Nehoroșcov Com” SRL.

Pe când, instanța de insolabilitate, fără a lua în considerare declarațiile terțului poprit, a reținut drept justificative argumentele lichidatorului procesului de insolabilitate care a specificat că poprirea rezultă din neexecutarea lucrărilor ce urmau a fi prestate de către SC „Nehoroșcov Com” SRL în temeiul facturii fiscale.

Tot aici, este de menționat că actul de verificare a datoriilor reciproce a fost întocmit unilateral de către lichidator și nu a fost semnat de către reprezentanții terțului poprit, fapt ce indică la incertitudinea temeiniciei cererii de poprire.

De asemenea, este relevant că înscrisurile prezentate de la BC „Energbank” SA, Inspectoratul Fiscal de Stat nu atestă, fără echivoc, existența datoriei terțului poprit, ci indică doar la rulajul mijloacelor bănești în conturile debitorului insolubil precum și existența unei facturi fiscale caracterul, baza eliberării căreia nu este stabilită.

Astfel, Colegiul reține că instanța de insolabilitate nu a stabilit toate circumstanțele importante pentru judecarea cauzei și anume: existența sau lipsa raporturilor economice, juridice dintre debitorul insolubil și terțul poprit; natura acestor raporturi – de vânzare-cumpărare, prestare a serviciilor, antrepriză, etc; volumul drepturilor și obligațiilor părților; scadența obligațiilor - termenul de executare a obligațiilor; executarea de către părți a obligațiilor asumate.

La rejudecarea cauzei instanța de insolabilitate, în dependență de constatările asupra circumstanțelor indicate supra, va decide în privința temeiniciei cererii de validare a popririi, inclusiv având în vedere argumentele terțului poprit privind tardivitatea cererii.

Prin urmare, se constată că instanța de insolabilitate a emis decizia contestată cu încălcarea regulilor de administrare și cercetare a probelor, ceea ce a condus la încălcarea principiului contradictorialității, prevăzut la art. 26 Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiile sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 130 alin. (1-3) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficientă pentru soluționarea cauzei.

Sub aspectul celor relatate se constată că soluția instanței de insolabilitate nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

La caz, are relevanță și hotărârea Vlasia Grigore Vasilescu vs România din 08 iunie 2006, CtEDO, în care s-a menționat că: ”deși art. 6§1 nu reglementează admisibilitatea și forța probantă a mijloacelor, argumentelor și al elementelor de probă ale părților, el instituie în sarcina tribunalelor o obligație de a efectua examinarea lor efectivă, fără a-i prejudicia pertinenta (cauza Van der Hunk împotriva Olandei 19 aprilie 1994, seria A, nr.228, p.19 §59). Fără a cere un răspuns detaliat fiecărui argument al reclamantului, această obligație impune, totuși, ca partea vătămată să se poată aștepta la un răspuns specific și explicit la mijloacele decisive pentru soluționarea procedurii în cauză (cauza Ruiz Totija și Hiro Banani împotriva Spaniei, 09 decembrie 1994).

Distinct de cele relatate supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că hotărârea instanței de insolvabilitate urmează a fi casată cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de insolvabilitate, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de insolvabilitate urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând cauza, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Societatea Comercială „Nehoroșcov Com” Societate cu Răspundere Limitată, prin intermediul avocatului Verginia Baltag și administratorului Alexandru Nehoroșcov.

Se casează hotărârea din 06 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă la cererea depusă de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Carabet Com”, în proces de faliment - Natalia Basarab împotriva terțului poprit Societatea Comercială „Nehoroșcov Com” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la validarea popririi cu încasarea sumei de la terțul poprit, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de insolvabilitate, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Svetlana Filincova

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală